

Bacha na Euro! - důrazně varuje ekonomka

Markéta Šichtařová

- CZ24 News | 29. července 2021

ČESKO: Už mnohokrát jsem na tomto místě ukazovala, jak to veřejné finance mají nahnuté. Ještě nikdy nebyl svět tak předlužen jako dnes. Asi každý chápe, že po uši předlužený dlužník, který vám slibuje hory doly, není moc důvěryhodný.

Neboli – předlužené státy slibující vám hory v důchodu, nejsou moc důvěryhodným partnerem.

Katastrofální stav veřejných financí je ovšem jen věc jedna z mnoha, vůči kterým bychom měli být navýsost obezřetní. Vedle toho je tu věc ještě další, která je neméně varovná.

Veřejné finance aneb fiskální politika spadají pod pravomoci vlády. Protiváhou k vládě by měla být centrální banka a její monetární politika. Původně byl systém nastaven tak, že vláda a centrální banka se držely svým způsobem v šachu; centrální banka byla nezávislá a nedovolovala vládě moc velké alotrie. To ovšem už dávno neplatí, centrální banky už nejsou obsazovány ekonomy, ale slouží jako trafiky pro politiky, kteří jsou svým kolegům na ruku. Kdysi byl ze zatraceně dobrých důvodů tabuizován tisk nekrytých peněz a monetizace veřejného dluhu; dnes se přesně tohle děje.

V rámci své profese se setkávám s řadou finančních příběhů našich klientů firemních i osobních. A o jeden příběh se s vámi chci podělit, ačkoliv jej budu anonymizovat. Tento příběh je poučný pro pochopení motivace jednání mnoha subjektů.

Jde o příběh větší výrobní, dobře etablované společnosti s výborným mediálním obrazem. Tato společnost, lépe řečeno její majitel, došla k názoru, že i v okamžiku, kdy statisticky vzato začne ekonomika opět růst a recese způsobená uzavírkami ekonomiky během pandemie covidu bude u konce, likvidita dané společnosti nebude v bezpečí. Společnost disponuje dostatečnou zásobou likvidity na několik měsíců provozu, obchoduje se zahraničím. Má proto na bankovních účtech koruny i eura. Přesto se obává, že by mohlo dojít k mnoha neblahým věcem:

Třeba k prudké inflaci. K prudkému znehodnocení eura. K další nečekané uzavírce ekonomiky, a tedy nutnosti sáhnout na rezervy. K blíže nespecifikované zvlí vlády, která by mohla například nečekaně změnit daně, uchýlit se k zestátnování či jinak nabourat tržní prostředí. K uvalení záporných úroků, které by likviditu na bankovních účtech znehodnotily. A tak dál a dál.

Ze všech těchto důvodů daná společnost došla k názoru, že není zcela bez rizika mít likviditu pouze v eurech a korunách, a také že není zcela bez rizika mít bezhotovostní peníze.

Řešení, které tato společnost zvolila, je vysoce preventivní a já podotýkám, že na něj lze hledět jako na, jistým způsobem extrémní. Přesto mu nemohu upřít logiku v tom smyslu, že pokud daná společnost vysoce preferuje bezpečnost před výnosem, pak se skutečně jedná o mimořádně bezpečnostní krok.

Zkrátka společnost si vzala za výhodných podmínek, tedy při stávajících bezprecedentně nízkých úrokových sazbách, úvěr pro ještě větší posílení likvidity. Peníze směnila na dolary, bezhotovostní dolary konvertovala do hotovosti a hotovost uložila do bankovního sejfů.

Znovu zdůrazňuji, že jde o poněkud extrémní opatrnost, kterou rozhodně nelze doporučit každému plošně; přesto v tomto jednání nelze nevidět jistou logiku. Zejména nedůvěra vůči budoucímu

dlouhodobému osudu eura nepostrádá racionalitu. I já se domnívám, že není příliš bezpečné většinu hotovosti uložit do eur, respektive bezhotovostně...

Autor: Markéta Šichtařová